

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 16C/357/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5107220008
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5107220008.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Telovýchovná jednota Slovan Povina, so sídlom 023 33 Povina 367, IČO: 30 226 244, právne zastúpená JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom so sídlom Fraňa Kráľa 1561, 022 01 Čadca, proti odporcovi: B. N., I. XX.XX.XXXX, Z. XXX XX B. XX, Š. T. M., právne zastúpený JUDr. Mariánom Ďuranom, PhD., advokátom s miestom výkonu činnosti Tajovského 5, 010 01 Žilina, o odstránenie pily a vypratanie nehnuteľností, takto

rozhodol:

Návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi odstrániť pílu z pozemkov parcela N.-H. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a parcela N.-H. Č.. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², k. ú. B., zapísaných na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor a súčasne vypratať pozemok parcela č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², k. ú. B., zapísaný na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor a odovzdať ho navrhovateľovi, z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 28.06.2007 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 04.07.2007 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť odstrániť pílu z pozemku parc. N. Č.. XX/X v k. ú. B. a vypratať pozemok par. N. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v k. ú. B., ktorý je zapísaný na LV č. XXX vedenom (toho času) Katastrálnym úradom Žilina, Správa katastra Kysucké Nové Mesto a odovzdať ho navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal náhrady trov konania.

Navrhovateľ návrh skutkovo odôvodnil tým, že je vlastníkom pozemku parc. č. N. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v k. ú. B., ktorý je zapísaný na LV č. XXX vedenom (v tom čase) Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Kysucké Nové Mesto. Ako vlastníak predmetného pozemku na základe nájomnej zmluvy zo dňa 01.06.1994 a dodatku č. 1 zo dňa 06.11.1997 prenajal odporcovi nehnuteľnosť na dobu 10 rokov od 01.06.1994 do 01.06.2004. Odporca na prenajatej nehnuteľnosti na základe rozhodnutia o umiestnení dočasnej stavby na dobu určitú do 01.06.2004, vydaného Obvodným úradom životného prostredia v Kysuckom Novom Meste, prot. Č. Ž.-XXX/XXX/XXXX zo dňa 27.09.1994 vybudoval pílu na spracovanie dreva. Po skončení doby nájmu, dňa 01.06.2004 mal podľa nájomnej zmluvy a rozhodnutia o dočasnej stavbe, prenajatý pozemok vypratať, uviesť do pôvodného stavu a odovzdať navrhovateľovi ako vlastníkovi. Odporca po skončení doby nájmu dňa 01.06.2004 prenajatý pozemok naďalej užíva, tento odmieta vypratať a uviesť do pôvodného stavu a odovzdať ho navrhovateľovi ako vlastníkovi. Odporca bol viac krát vyzvaný na odstránenie pily a

vypratanie nehnuteľnosti, napriek tomu ho užíva bez akéhokoľvek právneho dôvodu a preto navrhovateľ podáva predmetný návrh.

Odporca sa k doručenému návrhu vyjadril podaním zo dňa 29.10.2007 doručeným súdu dňa 31.10.2007. Návrh v celom rozsahu považoval za nepravdivý a žiadal jeho zamietnutie z nasledovných dôvodov. Navrhovateľ nebol vlastníkom žiadnej parcely pri uzatváraní predmetnej zmluvy zo dňa 01.06.1994 a po práve nie je ním ani v súčasnosti, čo je podrobne popísané v priloženom oznámení zo dňa 25.10.2007. Z popísaných dôvodov mu obec ako vlastník (určoval jej to zákon č. 138/1991 Zb.) pridělila bez obmedzenia trvalé súpisné č. 387 dňa 28.09.2004. Podotýka, že sa jedná o parc. KN č. XX/XX a nie parc. N. Č. XX/X, kde stála dlhé roky predtým úplne iná stavba. Dlhotrvajúcim konaním polície, prokuratúry a orgánov štátnej správy bolo priloženým rozhodnutím z 25.05.2007 odstránenie predmetnej stavby odložené.

Na pojednávaní konanom dňa 13.05.2008 navrhovateľ žiadal pripustiť zmenu návrhu v znení petitu návrhu: Odporca je povinný odstrániť pílzu z pozemku parc. č. N. XX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v k. ú. B. a taktiež i z pozemku - parc. č. N. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² v k.ú. B., ktoré parcely sú zapísané na LV č. XXX vedenom (v toho čase) Katastrálnym úradom Žilina, Správa katastra Kysucké Nové Mesto a súčasne vypratať pozemok - parc. č. N. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v k. ú. B., ktorý je zapísaný na LV č. XXX vedenom (v tom čase) Katastrálnym úradom Žilina, Správa katastra Kysucké Nové mesto a odovzdať navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoj návrh odôvodnil s poukazom na to, že až v priebehu konania sa dozvedel, že z pôvodnej KN parc. č. XX/X k. ú. B. bola vyčlenená novovytvorená parc. N. Č. XX/XX, pričom priamo na tejto novovyčlenej parcele je umiestnená stavba pily.

Súd uznesením č. k. 16C/357/2007-66 zo dňa 30.09.2008 navrhovanú zmenu návrhu s odkazom na ust. § 95 ods. 1 a 2 O.s.p. pripustil.

Súd tak vec prejednal na pojednávaniach dňa 13.05.2008 (v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. za neúčasti účastníkov konania) a dňa 10.07.2012 (v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. za neúčasti navrhovateľa), pričom na pojednávaniach dokazovanie vykonal oboznámením s účastníkmi predloženými a označenými, ako aj súdom zabezpečenými (ust. § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p.) listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ počas konania vo veci argumentoval zásadne tým, že je ako vlastník oboch dotknutých pozemkov, parc. N.-H. Č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a parc. N.-H. Č. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², k. ú. B., zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, vedenom (v tom čase) Správou katastra Kysucké Nové Mesto. Aj napriek námietkam odporcu spochybňujúcim jeho vlastníctvo je treba vychádzať z prezumpcie správnosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, pokiaľ sa nepreukáže opak. Tým je daná jeho aktívna vecná legitímácia v spore. V ostatnom, čo sa týka uloženia žalovaných povinností odporcovi sa počas konania pridržiaval skutkových tvrdení uvedených v samotnom návrhu. Má tak za to, že vlastníctvo k dotknutým pozemkom nadobudol ako právny nástupca pôvodnej TJ Slovan Povina, ktorá vlastníctvo k dotknutým pozemkom nadobudla darom od pôvodných pozemkovoknižných vlastníkov.

Odporca svoju obranu v spore v ďalšom sústredil do námietky aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, a to s poukazom na to, že navrhovateľ nie je vlastníkom dotknutých pozemkov. V tejto súvislosti poukazoval na to, že na listine označenej ako „Vyhlásenie“ datovanej dňa 17.10.1978 (na č. I. 141 spisu) sú uvedení ako podieloví spoluvlastníci dotknutých pozemkovoknižných parciel, z ktorých boli následne vytvorené parc. KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B., osoby, ktoré v roku 1956, kedy malo dôjsť k darovaniu vo „Vyhlásení“ uvedených pozemkovoknižných parciel pôvodnej TJ Slovan Povina, neboli spoluvlastníkmi týchto pozemkov z dôvodu, že spoluvlastníctvo k nim nadobudli až následne dedením v rokoch 1971 až 1975. Ďalej namietal aj neplatnosť tejto listiny, a to z dôvodu, že neboli na tejto listine riadne úradne overené podpisy osôb, ktoré mali podpísať túto listinu. Taktiež odporca poukazoval na to, že navrhovateľovi nesvedčí žiadny nadobúdaci titul pre nadobudnutie vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom. Vlastnícke právo totiž nenadobudol ani zo zákona, ani rozhodnutím štátneho orgánu, ani na základe zmluvy a neboli splnené podmienky ani pre vydržanie daného pozemku, nakoľko navrhovateľovi chýba právny titul, resp. dobromyseľné uchopenie držby. Len skutočnosť, že navrhovateľ si pri svojom založení dal rovnaký názov ako predchádzajúca pôvodná TJ Slovan Povina, nezakladá mu právo na to, aby nadobudol majetok tejto pôvodnej telovýchovnej organizácie. Pokiaľ by si aj navrhovateľ odvodzoval svoje vlastnícke právo k dotknutým pozemkom na základe nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., ktoré vykonávalo zákon č. 173/1990 Zb., neboli v danom prípade naplnené podmienky pre vydanie vlastníctva podľa týchto právnych predpisov.

Súd tak na pojednávaní dňa 10.07.2012 vo veci verejne vyhlásil rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, pričom odporcovi ako účastníkovi v plnom rozsahu v konaní úspešnému, priznal s odkazom

na ust. § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p. voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania vo výške 208,20 eur.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX vedeného (v tom čase) Správou katastra Kysucké Nové Mesto zo dňa 28.05.2012 (na č. I. 182) vyplynulo, že na tomto liste vlastníctva boli medzi inými v časti ALV evidované aj pozemky parc. N.-H. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXXX m² a parc. N.-H. Č.. XX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², k. ú. B.. Ako výlučný vlastník týchto pozemkov bol v časti BLV evidovaný navrhovateľ, pričom ako titul nadobudnutia bolo uvedené: T. J. XXX/XX W. - XXX, Katastrálny úrad v Kysuckom Novom Meste - rozhodnutie k zrušeniu listiny E. XXXX/XXXX-XXX/XX, Rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. XX/XXXX o oprave názvu spoločnosti - XXX/XX, Správa katastra Kysucké Nové Mesto - rozhodnutie k zrušeniu listiny č. P. XX/XXXX-XXX/XX a Správa katastra Kysucké Nové Mesto - rozhodnutie č. P. XXX/XX-XXX/XX.

Podľa tzv. „spätnej“ identifikácie parciel vyhotovenej Správou katastra Kysucké Nové Mesto zo dňa 17.05.2012 (na č. I. 181 spisu) súčasnej parc. N.-H. Č.. XX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XXXX m², k. ú. B. zodpovedajú: časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B., časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B., časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. XXX, k. ú. B., časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B., časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. XXX, k. ú. B., časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B. a súčasnej parc. N.-H. Č.. XX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² zodpovedajú: časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B. a časť pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B..

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 246 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. 7 vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B bol pod B20 vedený ako výlučný vlastník daného pozemku V. Š. na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 02.07.1937 čd. XXXX/XXXX.

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 249 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. X vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B bol pod B21 vedený ako výlučný vlastník daného pozemku V. Š. na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 02.07.1937 čd. XXXX/XXXX.

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 252 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. X vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B boli ako podieloví spoluvlastníci vedení: pod B20b, B21b a B22 W. L. v podiele 9/12 titulom dedenia pod čd. XXXX/XXXX (jeho podiel bol zrejme podľa poznámky uvedenej na výpise z pkn vl. č. X na č. I. XXX prejednaný po jeho smrti v dedičskom konaní spis. zn. D 832/67) a čd. XXXX/XXXX a titulom kúpy pod čd. XXXX/XXXX, pod B25a neschopná S. V. v podiele 1/12 titulom dedenia pod čd. XX/XXXX, pod B25b O. V. v podiele 1/12 titulom dedenia pod čd. XX/XXXX a pod B25c mal. N. V. v podiele 1/12 titulom dedenia pod čd. XX/XXXX.

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 255 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. X vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B boli ako podieloví spoluvlastníci vedení: pod B14a V. M. v podiele 1/4 titulom dedenia pod čd. XXX/XXXX, pod B14b mal. V. M. v podiele 1/4 titulom dedenia pod čd. XXX/XXXX, pod B14c Š. M. v podiele 1/4 titulom dedenia pod čd. XXX/XXXX a pod B14d mal. L. M. v podiele 1/4 titulom dedenia pod čd. XXX/XXXX.

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 257 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. X vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B boli ako podieloví spoluvlastníci vedení: pod B5 V. B. v podiele 2/12, pod B6 F. B. v podiele 2/12, pod B14 O. M. Š., rod. Č. v podiele 1/12 titulom rozhodnutia súdu čd. XXX/XXXX, pod B15 nedosp. O. Č. v podiele 1/12 titulom rozhodnutia súdu čd. XXX/XXXX, pod B16a F. Ž., rod. F. v podiele 3/12 titulom čd. XXXX/XXXX a pod B16b mal. Š. F. v podiele 3/12 titulom čd. XXXX/XXXX.

Z pkn vložky č. X vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 260 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. X vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti B boli ako podieloví spoluvlastníci vedení: pod B9 W. G. vyd. za O. F. v podiele 6/24 titulom čd. XXXX/XXXX, pod B11 V. G. O. podiele 2/24 titulom čd. XXXX/XXXX, pod B12 G. G. v podiele 2/24 titulom čd. XXXX/XXXX, pod B17 a B21 S. Y. B., rod. N. v podiele 2/24 titulom kúpy pod čd. XXXX/XXXX a titulom dedenia čd. XXXX/XXXX, pod B18c a B19a E. Z. 6/24 titulom kúpy pod čd. XXXX/XXXX a zámeny pod čd. XXXX/XXXX a pod B 19b Š. W. v podiele 6/24 titulom kúpy pod čd. XXXX/XXXX.

Z pkn vložky č. XXX vedenej pre k. ú. B. (na č. I. 264 spisu) vyplynulo, že v tejto pkn vložke bol v pozemkovej knihe pre k. ú. B. v časti A pod r. č. 4 vedený pozemok pkn parc. č. XXX roľa na N.. V časti

B boli ako podieloví spoluvlastníci vedení: pod B2 W. B. v podiele 1/3 titulom čd. XXXX/XXXX, pod B3 V. B. v podiele 1/3 titulom čd. XXXX/XXXX a pod B4 F. B. v podiele 1/3 titulom čd. XXXX/XXXX.

Rozhodnutím Štátneho notárstva v Čadci č. k. D 1007/72 zo dňa 13.08.1973 (na č. l. 201 spisu) bolo rozhodnuté vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi V. Š., zomr. 07.11.1972, posledne bydliskom B. tak, že časť dedičstva spočívajúcu v nehnuteľnostiach vedených v pkn vl. X, k. ú. B. ako pkn parc. č. XXX v podiele poručiťeľa pod B20, v pkn vl. X, k. ú. B. ako pkn parc. č. XXX v podiele poručiťeľa pod B21 nadobudol jeho syn V. Š., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. XXX. Rozhodnutie nadobudlo podľa doložky na ňom vyznačenej právoplatnosť dňa 05.09.1973.

Rozhodnutím Štátneho notárstva v Čadci č. k. D 244/75 zo dňa 28.04.1975 (na č. l. 208 spisu) bolo rozhodnuté vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi Š. W., zomr. XX.XX.XXXX, posledne bydliskom B. tak, že časť dedičstva spočívajúcu v nehnuteľnosti vedenej v pkn vl. č. X, k. ú. B. ako pkn parc. č. XXX v podiele poručiťeľa pod B19b v 3/12 nadobudla jeho dcéra S. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. XX. Rozhodnutie nadobudlo podľa doložky na ňom vyznačenej právoplatnosť dňa 28.05.1975.

Rozhodnutím Štátneho notárstva v Čadci č. k. D 189/68 zo dňa 04.06.1968, doplneným rozhodnutím č. k. D 189/68 zo dňa 15.07.1969 (na č. l. 219 a 220 spisu) bolo rozhodnuté vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi O. Č., zomr. XX.XX.XXXX, tak, že časť dedičstva spočívajúcu v nehnuteľnosti vedenej v pkn vl. č. X, k. ú. B. ako pkn parc. č. XXX v podiele poručiťeľa nadobudla jeho manželka F. Č., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. XX. Rozhodnutie nadobudlo podľa doložky na ňom vyznačenej právoplatnosť dňa 10.08.1968.

Žiadosťou o zápis vlastníctva nehnuteľností pre TJ Slovan Povina č. j. J. XXX/XX-W. zo dňa 17.11.1978 (na č. l. 223 spisu, pričom táto listina je uvedená ako nadobúdaci titul vlastníka na LV č. XXX), požiadal Okresný národný výbor v Čadci, odbor finančný Geodéziu, n. p., oddelenie evidencie nehnuteľností, o prevedenie zápisu vlastníctva pre TJ Slovan Povina na nehnuteľnosti parc. č. S. XXXX/X o výmere XXXX m², XX/X o výmere XXXXX m² a XX/X o výmere XXXX m², ktoré sa stali vlastníctvom TJ Slovan Povina na základe vyhlásenia zo dňa 17.10.1978 a ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXX-X-XXX-XXX-XX zo dňa 15.05.1978.

Dňa 17.10.1978 medzi inými aj V. Š. ml. (ako dedič po V. Š. na základe D 1007/72) ako výlučný vlastník pkn. parc. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B. a pkn. parc. č. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B.; N. L. (zrejme ako dedič po poručiťovi W. L. na základe D 832/67), N. V., vyd. W. a O. V. ako podieloví spoluvlastníci pkn parc. č. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B.; Š. M., V. M. a V. M. ako podieloví spoluvlastníci pkn parc. č. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B.; V. B., F. Č., rod. G. (ako dedička po O. Č. na základe D 189/68), F. Ž., rod. F. ako podieloví spoluvlastníci pkn parc. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B.; S. B., rod. N. a E. Z., vyd. W. aj na základe D 244/75 (na základe tohto dedičského rozhodnutia, ako bolo vyššie uvedené však dedila podiel poručiťeľa Š. W. jeho dcéra S. W., rod. W.) ako podieloví spoluvlastníci pkn. parc. č. XXX zapísanej v pk vl. č. X, k. ú. B. a V. B., W. H., rod. B. a F. W., rod. B. ako podieloví spoluvlastníci pkn. parc. č. XXX zapísanej vo pk vl. č. XXX, k. ú. B., podpísali vyhlásenie, že na uvedené nehnuteľnosti spolu s inými vo vyhlásení uvedenými nehnuteľnosťami, ktoré sú identické s parcelami zapísanými v EN ako parc. č. XXXX/X o výmere XXXX m², č. XX/X o výmere XXXXX m² a č. XX/X o výmere XXXX m², si nečinia a ani v budúcnosti si činiť nebudú žiaden nárok, nakoľko tieto nehnuteľnosti pred viac ako 20 rokmi darovali TJ Slovan Povina.

Žiadosťou označenou ako „Žiadosť o úpravu listu vlastníctva“ bez datovania (na č. l. 106 spisu) požiadal navrhovateľ Katastrálny úrad v Žiline, Správu katastra Kysucké Nové Mesto (tomuto bola žiadosť doručená dňa 15.10.2004) o úpravu LV č. XXX, k. ú. B. v časti B v prospech navrhovateľa namiesto dovtedajšieho zapísaného vlastníka Čsl. štát - TJ Slovan Povina, a to s poukazom na obsah žiadosti bývalého Okresného národného výboru, odboru finančného, o zápis vlastníctva nehnuteľností pre TJ Slovan Povina č. j. Fin. XXX/XX-W. zo dňa 17.11.1978, pričom vo vyhlásení zo dňa 17.10.1978 pkn spoluvlastníci predmetných nehnuteľností prehlásili a svojimi podpismi potvrdili, že opísané nehnuteľnosti pred viac ako 20 rokmi darovali už vtedy existujúcemu združeniu Slovan Povina. Ďalej navrhovateľ v žiadosti udával, že i napriek tomuto vyhláseniu a obsahu žiadosti bol na list vlastníctva Geodéziou, n. p., oddelením EN v Čadci prevedený zápis vlastníctva v prospech Čsl. štát - TJ Slovan Povina. Ďalej navrhovateľ poukázal na znenie ust. § 2a ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. s tým, že v súlade s týmto zákonom boli medzi obcami a zástupcom štátu spísané delimitačné protokoly, avšak objekt, t. j. nehnuteľnosti TJ Slovan Povina delimitované Obci Povina neboli, nakoľko v delimitačnej dohode je konštatované, že trvalé užívanie k týmto nehnuteľnostiam štát nemal, zrejme preto, že si boli zástupcovia štátu vedomí, že ešte v roku 1978 (vyhlásenie a žiadosť o zápis) vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam malo prejsť na TJ Slovan Povina. V súlade so zákonom č. 173/1990 Zb., ktorým sa rušil zákon č. 68/1965 Zb., zákonom č. 247/1991 Zb. a nariadením č. 321/1991 Zb. § 5 a zákona č. 83/1990 Zb. a na základe už uvedeného navrhovateľ splnil podmienky podľa ust. § 2 a § 5 nariadenia Vlády SR č.

321/1991 Zb., pričom navrhovateľ v ďalšom odkázal na potvrdenie Ministerstva vnútra SR o tom, že TJ Slovan Povina bola podľa zákona č. 83/1990 Zb. zaregistrovaná 16.07.1990 pod č. j. VVS/1-900-1610 ako združenie. V ďalšom oprel navrhovateľ svoju žiadosť o nasledovné dôvody, a to že vyhlásením pkn spoluvlastníkov z roku 1978, ktorí v tom čase prehlásili, že svoje nehnuteľnosti už viac ako pred 20 rokmi darovali TJ Slovan Povina a potvrdili, že takéto združenie už existovalo cca v roku 1950 a hoci zákonom č. 68/1956 Zb. boli odňaté majetkové práva dobrovoľných organizácií, ako i zákonmi č. 187/1949 Zb. a č. 71/1952 Zb. Nariadením Vlády SR č. 321/1991 Zb. sa stanovili podmienky a spôsob navrátenia majetkových práv dobrovoľných telovýchovných organizácií, keďže zákonom č. 173/1990 Zb. sa zrušil zákon č. 68/1956 Zb. Teda v ust. § 2 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb. sú citované oprávnené organizácie okrem iných aj ostatné znovu vzniknuté dobrovoľné telovýchovné organizácie, teda aj navrhovateľ a v ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb. sa hovorí o povinných organizáciách, ktoré majú povinnosť vrátiť majetkové práva, avšak navrhovateľovi ich nemal kto vracat' (viď delimitačný protokol, kde sa hovorí, že štát nemal právo trvalého užívania na nehnuteľnosti patriace TJ Slovan Povina a navrhovateľ sa v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb. zaregistroval na MV SR). Z toho vyplýva, že hoci zákonom č. 68/1956 boli zobrať telovýchovným organizáciám a iným organizáciám majetkové práva (hoci navrhovateľ už existoval), nemali im čo zobrať, lebo v tom čase nemali tieto nehnuteľnosti majetkovoprávne vysporiadané, pričom týmto zákonom boli aj tak všetky takéto organizácie zrušené. Keďže nehnuteľnosti vysporiadali až v roku 1978 a zápis mal byť prevedený len v prospech TJ Slovan Povina v súlade so zákonom č. 173/1990 Zb. v znení zákona č. 247/1991 Zb. a nariadením Vlády SR č. 321/1991 Zb. oprávnené a povinné organizácie v súlade s citovanými právnymi úpravami bol v oboch prípadoch navrhovateľ, preto literu zákona nemohli inak dodržať ako bolo zákonom stanovené len novou registráciou na MV SR.

Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR, Sekcie verejnej správy zo dňa 21.09.2004 (na č. I. 112 spisu) vyplynulo, že navrhovateľ ako združenie s názvom Telovýchovná jednota Slovan Povina bol na Ministerstve vnútra SR zaregistrovaný podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov 16.07.1990 pod č. VVS/1-900/90-1610 ako združenie s názvom Telovýchovná jednota Povina. Valné zhromaždenie 25.09.1992 schválilo zmenu stanov a názvu na Telovýchovná jednota Slovan Povina, ktorú zmenu vzalo Ministerstvo vnútra SR na vedomie 08.10.1992.

Na základe uvedeného skutkového stavu súd ďalej vec právne posúdil tak, že uviedol, že ust. § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992 obsahuje súdnu ochranu vlastníckeho práva vlastníka proti tomu, kto neoprávnené zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä sa vlastník môže domáhať vydania veci od toho, kto ju neoprávnené zadržuje. Z citovaného ustanovenia vyplývajú obidva základné druhy vlastníckych žalôb, a to žaloba na vydanie veci, tzv. vindikačná žaloba a žaloba na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, tzv. negatívna, zapieracia žaloba. Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu, prípadne jeho oprávnenej držby v zmysle ust. § 130 ods. 1 a 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992 (aktívna vecná legitímácia). Ani preukázaním vlastníckeho práva nemusí byť nárok na ochranu opodstatnený, ak žalovaný má právo na užívanie veci alebo na zasahovanie do vlastníckeho práva na základe platnej zmluvy, vecného bremena alebo iných skutočností. Teda ďalším základným predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je, že sa vec neoprávnené nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka. Správny by mal znieť petit takejto žaloby na vydanie veci, ale u nehnuteľnosti môže ísť aj o vypratanie, ak tam žalovaný vniesol svoje veci. Cudzím pozemkom pre zriaďovateľa stavby alebo staviteľa je každý pozemok, ku ktorému nemá vlastnícke alebo spoluvlastnícke právo, prípadne iné právo umožňujúce výstavbu (právo stavby možno zriadiť ako obligačný vzťah, pretože to zákon nezakazuje, aj keď v literatúre sa vyskytujú aj opačné názory). Ak stavebník zriadi stavbu na takomto pozemku, ide o neoprávnenú stavbu. Neoprávnená stavba je spravidla aj nepovolenou stavbou, t.j. stavbou, na ktorú nebolo v stavebnom konaní vydané povolenie podľa stavebnoprávných predpisov (zákon č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov). Na druhej strane však treba uviesť, že napriek tomu, že na stavbu bolo vydané stavebné povolenie v zmysle citovaných predpisov, môže ísť o neoprávnenú stavbu. Zákon upravuje tri spôsoby vyrovnania vzťahov medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku. Prvý zo spôsobov vyrovnania vzťahov podľa ust. § 135c ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, odstránenie stavby, je viazaný na návrh vlastníka pozemku, ktorý má v tomto prípade výlučnú aktívnu legitímáciu. Vecnú legitímáciu účastníkov konania je súd povinný skúmať ako prvú otázku v spore. V prípade negatívnej odpovede, či už ohľadom aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa (ako nositeľa príslušného hmotnoprávneho oprávnenia) alebo pasívnej vecnej legitímácie odporcu (ako nositeľa hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá uplatnenému právu navrhovateľa) neostáva súdu nič iné, ako návrh bez ďalšieho v plnom rozsahu zamietnuť.

Súd tak ďalej uviedol, že v konaní bola medzi účastníkmi zásadne sporná otázka aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní o oboch častiach jeho návrhu. Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa musí vyplývať z jeho vlastníckeho práva k predmetným pozemkom - parcelám KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B., zapísaným na LV č. XXX.

Navrhovateľ v súvislosti s jeho odporcom namietaným vlastníctvom dotknutých pozemkov poukazoval na hodnovernosť údajov katastra nehnuteľností podľa ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v platnom znení (ďalej len „KZ“) a na to, že v konaní nebol preukázaný opak. Podľa údajov katastra nehnuteľností podľa ust. § 7 písm. c) KZ bol totiž vedený ako výlučný vlastník dotknutých nehnuteľností.

Súd však uzavrel, že z vykonaných dôkazov v konaní vyšlo nepochybne najavo, že navrhovateľ nenadobudol vlastníctvo k dotknutým pozemkom, parc. KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B.. Navrhovateľ ako sám v konaní udával a ako aj vyplýva z jeho nedatovaného podania označeného ako „Žiadosť o úpravu listu vlastníctva“ doručeného Správe katastra Kysucké Nové Mesto dňa 15.10.2004 odvodzoval svoje vlastnícke právo od Telovýchovnej jednoty Slovan Povina, ktorá existovala v roku 1978.

Po prvé súd uviedol, že pôvodný zápis ešte do evidencie nehnuteľností podľa zákona č. 22/1964 Zb., z ktorej údajov nepochybne vychádzal v zmysle ust. § 49 ods. 1 zákona č. 266/1992 Zb. aj katastrálny operát, bol vykonaný v prospech Čsl. štátu - TJ Slovan Povina, a to na základe žiadosti Okresného národného výboru v Čadci, odbor finančný, č. j. J.. XXX/XX-W.. zo dňa 17.11.1978, ako to vyplynulo z údajov o nadobúdacom titule navrhovateľa uvedených na LV č. XXX, k. ú. B.. Ako listina, ktorá mala preukazovať nadobudnutie vlastníctva Telovýchovnou jednotou Slovan Povina bola príslušnému orgánu evidencie nehnuteľností predložená listina označená ako „Vyhlásenie“ zo dňa 17.10.1978. Takáto listina však nepochybne v roku 1978 nemohla byť považovaná za platný nadobúdaci titul k nehnuteľnostiam, a to vzhľadom na to, že aj v tomto čase platilo ust. § 46 ods. 1 OZ o obligátnej písomnej forme zmlúv o prevodoch nehnuteľností. Predmetná listina však zaiste zmluvou nebola, keďže obsahovala len čestné vyhlásenie na nej podpísaných osôb, že pred viac ako 20 rokmi [teda bolo možné sa domnievať, že niekedy v rokoch pred rokom 1958, t. j. za platnosti zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964 (ďalej len „Stredný OZ“)] darovali TJ Slovan Povina v listine uvedené pozemkovoknižné nehnuteľnosti. Súd však poukázal na to, že aj v čase platnosti Stredného OZ bola podľa ust. § 40 ods. 1 zásadne potrebná pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam písomná forma. Žiadna písomná darovacia zmluva uzavretá medzi dotknutými pozemkovoknižnými spoluvlastníkmi ako darcami a TJ Slovan Povina ako obdarovaným z obdobia 50-tych rokov minulého storočia sa však v evidencii katastra nehnuteľností nenachádza a ani sa nikdy nenachádzala. Ak teda neexistovala zmluva vyhotovená v písomnej forme, nemohla platne nadobudnúť TJ Slovan Povina v 50-tych rokoch minulého storočia vlastnícke právo k dotknutým pozemkovoknižným nehnuteľnostiam. Rovnako TJ Slovan Povina nemohla nadobudnúť do roku 1978 vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam ani vydržaním, keďže do 01.04.1964 (kedy nadobudol účinnosť OZ, pričom podľa jeho znenia účinného do 31.03.1983 nebolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním a podľa znenia účinného do 31.12.1991 vydržaním mohli nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam iba fyzické osoby) neuplynula vydržacia doba podľa ust. § 116 ods. 1 Stredného OZ (ak súd vychádzal z toho, že údaj z roku 1978 uvedený vo vyhlásení zo dňa 17.10.1978 „pred viac ako 20 rokmi“ nie je viac ako 24 rokov). Ak by aj súd pripustil, že k domnelému darovaniu malo dôjsť pred 01.04.1954, s poukazom na publikovanú judikatúru TJ Slovan Povina nemala titul pre vydržanie, inými slovami povedané, nemohla byť dobromyseľná so zreteľom na všetky okolnosti, že jej vec patrí. TJ Slovan Povina tak chýbal jeden zo zákonných predpokladov podľa ust. § 116 ods. 1 Stredného OZ, a to oprávnená držba podľa ust. § 145 ods. 1 Stredného OZ, keďže v tom čase platné ust. § 40 ods. 1 Stredného OZ bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne požadovalo písomnú formu právnych úkonov o právach k nehnuteľnostiam okrem niektorých v zákone presne definovaných prípadov, čo však nebolo v danom prípade. Z rovnakých dôvodov by tak chýbala podmienka oprávnenej držby aj navrhovateľovi (§ 130 ods. 1 OZ), ak by aj navrhovateľ tvrdil, že nadobudol vlastnícke právo k dotknutým pozemkom vydržaním po roku 1991. [k tomu súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo 283/2009 zo dňa 27.10.2010]

V ďalšom, obdobne ako odporca, súd poukázal na to, že niektoré osoby, ktoré podpísali predmetné vyhlásenie zo dňa 17.10.1978 ako podieloví spoluvlastníci pkn. parcel č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k. ú. B. (z ktorých častí boli vytvorené súčasné parc. KN-C č. XX/X a XX/XX, k. ú. B.), takýmito spoluvlastníkmi týchto pkn. parcel v čase „pred viac ako 20 rokmi“, teda niekedy v 50-tych rokoch minulého storočia nepochybne neboli (ide napr. o V. Š. ml., N. L., F. Č., ktorí nadobudli vlastnícke právo k dotknutým pkn. parcelám, ako vyplynulo zo zisteného skutkového stavu veci až v rokoch 1967 až 1975) a teda v tom čase ani nemohli dotknuté pkn. parcely previesť darovaním na inú osobu. Súčasne

súd poukázal na to, že v danom vyhlásení rovnako nie sú uvedení ostatní podieloví spoluvlastníci, resp. ich právni nástupcovia, ktorí boli nepochybne v 50-tych rokoch vedení v pozemkovej knihe ako podieloví spoluvlastníci pkn parcel č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k. ú. B.. Ide o S. V. (evidovanú v pk vl. č. X pod B25a v podiele 1/12), L. M. (evidovaného v pk vl. č. X pod B14d v podiele 1/4), F. B., O. M. Š., rod. Č., Š. F. (evidovaných v pk vl. č. X pod B6 v podiele 2/12, pod B14 v podiele 1/12 a pod B16b v podiele 3/12), W. G.Š., vyd. za O. F., V. G., G. G. a Š. W., resp. jeho dedička S. W., rod. W. podľa D 244/75 (evidovaných v pk vl. č. X pod B9 v podiele 6/24, pod B11 v podiele 2/24, pod B12 v podiele 2/24, pod B 19b v podiele 6/24). Bolo teda zrejmé, že predmetné vyhlásenie nepodpísalo 9 osôb, ktoré boli oprávnené disponovať spoluvlastníckymi podielmi viažucimi sa k pkn parcelám č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k. ú. B. niekedy v 50-tych rokoch minulého storočia. Teda aj tieto uvedené skutočnosti nasvedčovali tomu, že niekedy v 50-tych rokoch minulého storočia nedošlo k platnému darovaniu dotknutých pkn parcel č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k. ú. B. subjektu TJ Slovan Povina.

Súd tiež poukázal na to, že je vylúčené, aby v zmysle ust. § 1 ods. 1, § 2 a § 3 zákona č. 173/1990 Zb. v spojení s ust. § 1, § 2, § 3, § 4 ods. 1, 2 a 3, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 5 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb. nadobudol navrhovateľ vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam parc. KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B.. Zo znenia ust. § 2 zákona č. 173/1990 Zb. totiž vyplýva, že majetkové práva dobrovoľných organizácií, ktoré im boli odňaté postupne zákonmi č. 187/1949 Zb., č. 71/1952 Zb. a č. 68/1956 Zb. sa navracajú podľa stavu k 31.03.1948. Z uvedeného ustanovenia v spojení s ust. § 9 ods. 1 zákona č. 187/1949 Zb. vyplýva, že na to, aby sa mohol na dotknuté nehnuteľnosti a na TJ Slovan Povina vzťahovať zákon č. 173/1990 Zb. v spojení s nariadením Vlády SR č. 321/1991 Zb. by musela byť TJ Slovan Povina vlastníkom dotknutých pkn parcel už v období pred rokom 1948, čo v žiadnom prípade aj pri zohľadnení vyhlásenia zo dňa 17.10.1978 nebola. Súčasne súd poukázal na to, že podľa ust. § 5 písm. c) nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb. by navrhovateľ ako oprávnená osoba musela disponovať dokladom o vlastníctve dotknutých nehnuteľností k 31.03.1948, a to výpisom z pozemkovej knihy. Nepochybne však z predmetných pkn vložiek č. X, X, X, X, X, X a XXX, k. ú. B. vyplýva, že TJ Slovan Povina nikdy nebola v pozemkovej knihe vedená ako vlastník akejkoľvek dotknutej pkn parcely č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, a to obzvlášť k dátumu 31.03.1948.

Súčasne súd poukázal na to, že navrhovateľ nikdy platne nenadobudol dotknuté pozemky - parc. KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B. ani od Obce Povina, ak by ich aj táto nadobudla do vlastníctva na základe ust. § 2a ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. v spojení s ust. § 18 ods. 3 zákona č. 278/1993 Z. z. (k takémuto záveru však súd nedospel), a to vzhľadom k tomu, že medzi Obcou Povina a navrhovateľom nedošlo nikdy k uzavretiu zmluvy, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom. Napokon súd poukázal na to, že neexistuje právny titul, na základe ktorého by navrhovateľ vstúpil priamo do práv a povinností niekdajšej TJ Slovan Povina (existujúcej v 70-tych rokoch minulého storočia) a tým by vstúpil do jej prípadného vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Tomu nasvedčuje skutočnosť, že navrhovateľ bol novo zaregistrovaný podľa zákona č. 83/1990 Zb. dňa 16.07.1990 ako združenie pod názvom Telovýchovná jednota Povina (až následne došlo k zmene názvu na Telovýchovná jednota Slovan Povina). Ak by totiž bol navrhovateľ totožný s niekdajšou TJ Slovan Povina (existujúcou v 70-tych rokoch minulého storočia v zmysle zákona č. 68/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a shromaždeniach), nedošlo by k jej registrácii, keďže by sa už v zmysle ust. § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 83/1990 Zb. považovala za združenie podľa tohto zákona.

Súd tak uzavrel, že u navrhovateľa absentuje akýkoľvek zákonom predpokladaný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom parc. KN-C č. XX/X a č. XX/XX, k. ú. B., ako sú zapísané na LV č. XXX vedenom (v tom čase) Správou katastra Kysucké Nové Mesto, teda došlo k vyvráteniu údajov zapísaných na LV č. XXX. Tým v konaní zároveň absentovala na strane navrhovateľa aktívna vecná legitímácia, a preto súd bez ďalšieho návrh navrhovateľa zamietol. Z uvedeného dôvodu sa súd pre nadbytočnosť ani nezaoberal ďalšími účastníkmi produkovanými dôkazmi v spore a z nich vyplývajúcimi skutkovými okolnosťami.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ podaním zo dňa 01.10.2012, pričom v odvolaní namietal, že prvostupňový súd rozhodol predčasne, nezistil riadne skutkový stav a vyvodil z neho nesprávne právne posúdenie. V podanom návrhu sa domáhal odstránenie píly a vypratania pozemkov, ktorých je výlučným vlastníkom a ktoré sú zapísané na LV č. XXX, k. ú. B.. Týmto návrhom žiadal splnenie povinností v zmysle ust. § 80 písm. b) O. s. p. Odporca po skončení nájomného vzťahu odmietol vypratať nehnuteľnosti, ktoré sú v jeho vlastníctve. Medzi účastníkmi ide o typické sporové konanie s tým, že povinnosť odporcu vo sfére hmotného práva existuje - nájomný pomer sa skončil, povinnosť odporcu vypratať predmetné nehnuteľnosti je daná. Prvostupňový súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Na námietky odporcu zisťoval

platnosť, resp. neplatnosť titulu nadobudnutia vlastníckeho práva a existenciu jeho vlastníckeho práva ako predbežnú otázku. Predpokladom úspešnosti takejto určovacej žaloby musí byť predovšetkým vecná legitímácia. Vecná legitímácia je vo svojej podstate hmotnoprávny stav, ktorého existencia zakladá žalovateľnosť nároku. Odporca v danom prípade neosvedčil existenciu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Tvrdil, že navrhovateľ nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, ale zároveň nepreukazoval že vlastníkom týchto parciel je on. Aby žaloba o určenie bola úspešná je nutné preukázať aj naliehavý právny záujem. V danom prípade, medzi účastníkmi prebieha spor o splnenie povinnosti odporcu. Existencia vlastníctva navrhovateľa ako prejudiciálna otázka vo vzťahu k tomuto sporu nemá opodstatnenie. Nie je totiž daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Pokiaľ teda odporca namietal vlastníctvo navrhovateľa mal súd odporcu poučiť, že je nutné žalovať priamo na určenie vlastníckeho práva odporcu s tým, že v takomto konaní by sa prejudiciálne posúdila otázka platnosti či neplatnosti zmluvy. Napadnutý rozsudok nie je spôsobilý na zápis zmeny vlastníckeho práva u príslušného katastrálneho úradu. Navrhovateľ v odvolaní ďalej poukázal na rozsudky Krajského súdu Trenčín spis. zn. 17Co/161/2007, Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo/112/2004. Poukázal tiež na to, že je naďalej zapísaný na LV č. XXX, k. ú. B.. Podľa ust. § 70 ods. 1 KZ údaje katastra uvedené v ust. § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Jeho vlastnícke právo aj po vyhlásení rozsudku je hodnoverné. Napadnutým rozsudkom nebolo preukázané, že nie je vlastníkom predmetných parciel. Žiaden z bývalých spoluvlastníkov túto skutočnosť nenamietal. Vlastníctvo namieta len odporca, ktorému však chýba vecná legitímácia. Navrhovateľ poukázal aj na tú skutočnosť, že pokiaľ by aj chcel iným spôsobom okrem LV preukázať vlastníctvo k predmetným parcelám, bráni mu v tom fakticky zápis na LV v jeho prospech. Pasívna legitímácia odporcu nie je daná, žiadni iní spoluvlastníci nie sú zapísaní na liste vlastníctva. Navrhovateľ je zapísaný na liste vlastníctva ako vlastník. Odporca bez právneho titulu užíva jeho pozemky, pričom prvostupňový súd odmietol navrhovateľovi poskytnúť ochranu, údajne z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie. Nemá inú možnosť na preukázanie svojho vlastníctva len, ako už bolo uvedené, platným LV. Odporca parcely užíva bezplatne, na jeho strane vzniká bezdôvodné obohatenie. Odporca nenamietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa na uzatvorenie nájomnej zmluvy. Až po skončení nájomného vzťahu v tomto konaní namietal aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa, pravdepodobne z dôvodu, aby užíval a bral úžitky z nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa bez odplaty. Poskytnúť ochranu takémuto konaniu odporcu je aj v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ bol tak toho názoru, že procesný súd pri odôvodnení rozhodnutia sa neriadil zásadami logického myslenia a správneho uvažovania. Nestotožnil sa ani s odôvodnením rozhodnutia v časti vzniku jeho vlastníckeho práva. Právne predpisy platné pred 01.01.1964 (Stredný OZ), umožňovali nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nie samou zmluvou, ale aj titulom vydržania. Prvostupňový súd neskúmal tento titul nadobudnutia vlastníckeho práva, ale zaoberal sa len otázkou existencie zmluvy. V odôvodnení uviedol, že keď neexistovala zmluva v písomnej forme, nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo. Podľa predložených dôkazov, užíval spornú nehnuteľnosť minimálne 10 rokov pred rokom 1964. Jednotliví spoluvlastníci parciel mu mohli darovať svoje podiely aj ústne. Získal vlastnícke právo aj titulom vydržania, bol dobromyseľný a túto skutočnosť preukazoval aj príslušnými potvrdeniami (napr. ONV- odbor finančný Čadca). Prvostupňový súd nebol oprávnený riešiť v konaní o odstránení píly a vypratania nehnuteľnosti ako predbežnú otázku určenie existencie, resp. neexistencie jeho vlastníckeho práva. Ak aj odporca namietal neexistenciu jeho vlastníckeho práva, mal konanie prerušiť a ponechať otázku určenia vlastníckeho práva na samostatné konanie o určenie vlastníckeho práva, resp. negatívnu určovaciu žalobu. Z uvedených dôvodov mal navrhovateľ za to, že prvostupňový súd nezákonne a nedôvodne určil neexistenciu jeho vlastníckeho práva, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa - podaní zo dňa 02.01.2013 žiadal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že navrhovateľ sa v konaní domáhal vypratania nehnuteľnosti z titulu svojho vlastníckeho práva. Žaloba o vypratanie nehnuteľnosti predstavuje typ rei vindikačnej žaloby, ktorej hmotnoprávny základ je upravený v ust. § 126 OZ. V konaní od počiatku napádal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa - t. j. skutočnosť, že navrhovateľ nie je vlastníkom uvedenej nehnuteľnej veci. Ustálená judikatúra, ako aj civilistická teória zaujala jednoznačné stanovisko, že nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v rei vindikačnej žalobe má za následok neposkytnutie ochrany a v procesnom postavení sa nedostatok aktívnej legitímácie premietne vo forme neúspechu v spore (zamietnutí žaloby). Prvostupňový súd pri skúmaní vlastníctva (aktívnej legitímácie) navrhovateľa vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynul jednoznačný záver, že navrhovateľ nie je vlastníkom uvedených nehnuteľností. V tomto smere teda došlo dôkazom opaku k vyvráteniu domnienky pravdivosti a hodnovernosti zápisu v katastri nehnuteľností v zmysle ust. § 70 KZ. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby

preto úplne postačuje, že je spochybnená aktívna legitímácia žalobcu, pričom odporca nemusí preukázať existenciu vlastníckeho práva k veci, tak ako argumentuje navrhovateľ. Už i len nedostatok aktívnej legitímácie má procesnoprávne dôsledky na neúspech v spore. Vzhľadom k uvedenému, že otázka vlastníckeho práva navrhovateľa je len otázkou predbežnou na preskúmanie podmienok poskytnutia hmotnoprávnej ochrany, sú i námietky navrhovateľa ohľadne nedostatku naliehavého právneho záujmu úplne bezpredmetné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, o podanom odvolaní navrhovateľa proti rozsudku zo dňa 10.07.2012, rozhodol uznesením č. k. 8Co/10/2013-314 zo dňa 30.07.2013 tak, že napadnutý rozsudok s odkazom na ust. § 221 ods. 1 a 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil s poukazom na to, že vlastnícke právo ako najzákladnejšie subjektívne právo je v podstate chránené priamo či nepriamo celým právnym poriadkom počnúc ústavou (každý má právo vlastníť majetok, vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu). Najkonkrétnejšou je občiansko-právna ochrana vlastníckeho práva, ktorá formuluje osobitné prostriedky ochrany, to znamená také, ktoré sa nedajú použiť na ochranu iných práv než vlastníckeho. Takýmto osobitným prostriedkom na ochranu vlastníckeho práva je aj žaloba na vydanie veci (rei vindicatio). Žaloba na vydanie veci smeruje k vydaniu veci oprávnenému vlastníkovi za predpokladu, že ju niekto neoprávnene bez právneho dôvodu zadržáva. Súčasťou vlastníckeho práva podľa ust. čl. 20 ods. 1 Ústavy SR je tiež požiadavka, aby súdne konanie, ktoré sa týka ochrany tohto základného práva dôsledne rešpektovalo ustálené princípy právnej istoty. V danom prípade prvostupňový súd po tom ako odporca sa vyjadril k žalobnému návrhu a svoju obranu v spore sústredil do námietky aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a poukazyval na to, že navrhovateľ nie je vlastníkom dotknutých pozemkov, zaoberal sa na základe predložených dokladov vlastníckym právom navrhovateľa k predmetným nehnuteľnostiam. Odvolací súd v danom prípade považoval odvolanie navrhovateľa za dôvodné. Jednoznačne v konaní bolo preukázané platným LV č. XXX pre k. ú. B., že vlastníkom parc. N.-H. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a parc. N.-H. Č.. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² je navrhovateľ. V roku 1994, tak ako to vyplývalo z výsluchu účastníkov, ale zároveň aj z listinných dokladov, bola uzatvorená nájomná zmluva dňa 01.06.1994 v znení dodatku zo dňa 06.11.1997, podľa ktorej navrhovateľ ako výlučný vlastník prenajal odporcovi nehnuteľnosť parc. N.-H. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v k. ú. B., zapísanú na LV č. XXX, a to na dobu 10 rokov od 01.06.1994 do 01.06.2004. Nesporne tiež v konaní bolo preukázané, že odporca na prenajatej nehnuteľnosti na základe rozhodnutia o umiestnení dočasnej stavby na dobu určitú do 01.06.2004 vybuďoval pílu na spracovanie dreva a rozhodnutie o umiestnení dočasnej stavby mu bolo vydané Obvodným úradom životného prostredia v Kysuckom Novom Meste č. Ž. XXX/XXX/XXXX dňa 27.09.1994. V tom čase odporca nenamietal vlastnícke právo navrhovateľa k predmetným nehnuteľnostiam a toto nebolo spochybnené ani v konaní o umiestnení dočasnej stavby na Obvodnom úrade životného prostredia v Kysuckom Novom Meste. Po ukončení doby nájmu 01.06.2004 odporca odmietol pozemok vypratať a uviesť do pôvodného stavu tak, ako sa to zaviazal urobiť v zmluve zo dňa 01.06.1994. Podľa ustálenej judikatúry, ak stavebník zriadi na základe dohody s vlastníkom pozemku stavbu na pozemku, ktorý pozemok je podľa dohody oprávnený užívať len dočasne, stráca po uplynutí dojedanej doby právo mať na tomto pozemku dočasne umiestnenú stavbu a neoprávnene tak zasahuje do vlastníckeho práva vlastníka pozemku, ktorý sa podľa ust. § 126 ods. 1 OZ môže domáhať odstránenia stavby. Je povinný po uplynutí dojedanej doby stavbu odstrániť (Rc 72/2000). Odvolací súd bol toho názoru, že v danom prípade ohľadne návrhu na odstránenie stavby píly a vypratania označeného pozemku sa nemohol odporca úspešne brániť tým, že navrhovateľ nie je vlastníkom predmetného pozemku, ak sám svoje vlastníctvo k pozemku nepreukázal a ani netvrdil. Prvostupňový súd v prípade návrhu navrhovateľa bol viazaný predmetom sporu, ktorým bolo splnenie povinnosti odporcu a nie určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. Dokazovaním vlastníctva k predmetným pozemkom prvostupňový súd prekročil predmet sporu. Dokazovanie opaku zápisu na liste vlastníctva nesmie presiahnuť predmet konania. Vlastnícke právo k pozemku na ktorom sa nachádza píla odporcu a ktorý žiadal navrhovateľ vypratať nemožno ustáliť prejudiciálnym spôsobom v rámci konania o odstránenie stavby a vypratanie pozemku. Hmotno-právny okruh účastníkov konania o odstránenie stavby a vypratanie pozemku by nezodpovedal okruhu účastníkov konania o určenie vlastníckeho práva, pričom nedostatočný okruh účastníkov konania o určenie vlastníckeho práva je dôvodom na zamietnutie takéhoto návrhu. Na takomto určení by ani nebol naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. Odporcovi k predmetnému pozemku nesvedčí žiadne právo obdobné vlastníckemu a je treba prisvedčiť navrhovateľovi v tom smere, že odporca užíva nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Taktiež je pravdou, že navrhovateľ okrem listu vlastníctva nemá akým iným spôsobom preukázať svoje vlastnícke právo, iba určovacím návrhom, avšak v tom prípade nie je možné, aby

takúto podal, lebo je zapísaný na liste vlastníctva ako výlučný vlastník predmetnej nehnuteľnosti a taktiež by na takomto určení nebol naliehavý právny záujem. Odvolací súd tak napokon uzavrel, že prvostupňový súd nezistil riadne skutkový stav a z vykonaného dokazovania nevyvodil správne právne posúdenie. Pre uvedené skutočnosti odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní odvolací súd uložil prvostupňovému súdu povinnosť zaoberať sa tvrdeniami navrhovateľa uvedenými v návrhu a o tomto opätovne rozhodnúť v zmysle intencii zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a súčasne v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Súd (rozumej Okresný súd Žilina) vec opätovne prejednal na pojednávaniach dňa 28.01.2014 (v prítomnosti odporcu a právnych zástupcov účastníkov, pričom právny zástupca navrhovateľa sa výslovne na pojednávaní vyjadril, že súhlasí s pojednávaním aj za neprítomnosti navrhovateľa) a dňa 31.03.2015 (v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, keďže navrhovateľ, ako aj jeho právny zástupca, hoc boli na pojednávanie riadne predvolaní so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania podľa ust. § 115 ods. 2 O.s.p., sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovili a nepožiadali o odročenie pojednávania).

Navrhovateľ sa tak v ďalšom konaní vyjadril k veci prostredníctvom svojho právneho zástupcu len na pojednávaní dňa 28.01.2014, ktorý uviedol, že s odkazom na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/10/2013-314 zo dňa 30.07.2013 nenavrhuje vykonať ďalšie dôkazy. Poukazuje na tú skutočnosť, že, ako aj konštatoval Krajský súd v Žiline, stavba bola len dočasná. Z tohto dôvodu zaniklo odporcovi právo užívať túto nehnuteľnosť a domnieva sa tak, že je daný dôvod na vyhovieť návrhu.

Pokiaľ ide o argumentáciu odporcu v ďalšom konaní, odporca túto prostredníctvom svojho právneho zástupcu zhrnul na pojednávaní dňa 31.03.2015. Právny zástupca odporcu uviedol, že právny názor vyslovený odvolacím súdom, že dokazovaním vlastníctva navrhovateľa prvostupňový súd prekročil predmet sporu vzhľadom na zápis navrhovateľa ako vlastníka na LV č. XXX, k. ú. B. (s ktorým sa odporca, ako uviedol na pojednávaní dňa 28.01.2014 nestotožnil a považoval tento za v rozpore s konštantou judikatúrou súdov SR), nie je celkom relevantný vzhľadom k súčasnému zápisu vlastníka evidovaného na LV č. XXX, k. ú. B., v zmysle ktorého je v súčasnosti na LV č. XXX zapísaný ako vlastník Čsl. štát - TJ Slovan Povina a teda nie navrhovateľ. Z uvedeného tak právny zástupca odporcu vyvodzoval, že navrhovateľ v konaní nemá aktívnu vecnú legitímáciu, a preto je potrebné návrh zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania.

Súd tak pokiaľ ide o skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním vychádzal z rovnakých skutkových zistení, ako tomu bolo v rozhodnutí - rozsudku zo dňa 10.07.2012 s tým rozdielom, že toho času (v zmysle výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX, k. ú. B. zo dňa 04.03.2015) je na LV č. XXX vedenom pre k. ú. B. Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor ako vlastník evidovaný Čsl. štát - TJ Slovan Povina, a to na základe titulov nadobudnutia: T. J. XXX/XX W. - X/XX, Katastrálny úrad v Kysuckom Novom Meste - rozhodnutie k zrušeniu listiny E. XXXX/XXXX-XXX/XX, Rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. XX/XXXX o oprave názvu spoločnosti - XXX/XX, Správa katastra Kysucké Nové Mesto - rozhodnutie k zrušeniu listiny č. P. XX/XXXX-XXX/XX, Správa katastra Kysucké Nové Mesto - rozhodnutie č. P. XXX/XX-XXX/XX, Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností - rozhodnutie č. U. X/XXXX-K. - XXX/XX.

V poslednom rade uvedeným rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností č. U. X/XXXX-K. zo dňa 20.06.2014 (na č. I. 446 spisu) bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. P. XXX/XXXX zo dňa 25.05.2012 o oprave chyby v katastrálnom operáte a vec bola vrátená správnejmu orgánu na ďalšie konanie. (na odvolanie navrhovateľa bolo toto rozhodnutie potvrdené rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. Y.-XXXX/XXXX/SI zo dňa 27.08.2014) Uvedeným rozhodnutím tak bolo zrušené práve rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. P. XXX/XXXX zo dňa 25.05.2012, na základe ktorého bol postupom podľa ust. § 59 KZ na miesto pôvodne na liste vlastníctva zapísaného vlastníka Čsl. štát - TJ Slovan Povina zapísaný navrhovateľ. Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností medzi iným vo svojom rozhodnutí vytkol Okresnému úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, že pri rozhodnutí č. P. XXX/XXXX zo dňa 25.05.2012 tento nemal preukázané, že subjekt Telovýchovná jednota Slovan Povina uvedený v žiadosti zo dňa 17.11.1978 a subjekt Telovýchovná jednota Slovan Povina, IČO: 30 226 244 (navrhovateľ) je totožný.

Podľa ust. § 38 zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964 (ďalej len „Stredný OZ“), ak zákon neustanovuje ináč, na platnosť právneho úkonu nie je potrebné, aby bol urobený v osobitnej forme, a vôľu možno prejaviť nielen výslovne, ale aj inak, ak vzhľadom na okolnosti o prejavení vôli niet pochybnosti.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Stredného OZ, písomná forma je potrebná pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam, okrem ak ide o nájom rodinného domčeka alebo inej podobnej stavby alebo len časti budovy. To isté platí pri majetkových právnych úkonoch medzi manželmi, pokiaľ nejde len o obvyklé darovania primerané ich zárobkovým a majetkovým pomerom. Písomná forma je ďalej potrebná pri právnych úkonoch, pre ktoré zákon osobitne predpisuje písomnú formu.

Podľa ust. § 111 ods. 1 Stredného OZ, vlastníctvo k veciam jednotlivé určeným prevádza sa už samou smluvou, ak nie je dohovoréné inak alebo ak nevyplýva nič iné z osobitných predpisov.

Podľa ust. § 112 Stredného OZ, prevod vlastníctva k nehnuteľným veciam, zapísaným v pozemkovej alebo železničnej knihe, zapíše sa do týchto kníh.

Podľa ust. § 113 ods. 1 Stredného OZ, o prevode vlastníctva k nehnuteľným veciam nezapísaným v pozemkovej alebo železničnej knihe uloží sa na súde listina. Listina musí obsahovať označenie nehnuteľnosti, prevodcu a nadobúdateľa, právny dôvod prevodu a miesto a čas smluvy.

Podľa ust. § 114 Stredného OZ, v prípadoch, v ktorých tak zákon ustanovuje, prechádza vlastníctvo priamo zo zákona alebo výrokom súdu, úradu alebo orgánu verejnej správy. Ak ide o vec nehnuteľnú, zapíše sa tiež prechod vlastníctva v pozemkovej alebo železničnej knihe alebo sa na súde uloží listina.

Podľa ust. § 115 Stredného OZ, vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

Podľa ust. § 116 ods. 1 Stredného OZ, vlastnícke právo k hnutelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnené (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

Podľa ust. § 116 ods. 2 Stredného OZ, kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu.

Podľa ust. § 145 ods. 1 Stredného OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

Podľa ust. § 511 Stredného OZ, dedič môže nadobudnúť buď všetok poručiteľov majetok alebo jeho pomerný diel, alebo i len jednotlivé veci alebo práva.

Podľa ust. § 46 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 01.04.1964, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa ust. § 126 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa ust. § 130 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa ust. § 130 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

Podľa ust. § 132 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 134 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ust. § 132a ods. 1 OZ v znení zákona č. 131/1982 Zb. účinnom od 01.04.1983 do 31.12.1991, kto s vecou zaobchádza ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, ako má vlastník.

Podľa ust. § 134 ods. 2 OZ v znení zákona č. 131/1982 Zb. účinnom od 01.04.1983 do 31.12.1991, ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy; na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom, ak nejde o prevod do, socialistického vlastníctva.

Podľa ust. § 135a ods. 1 OZ v znení zákona č. 131/1982 Zb. účinnom od 01.04.1983 do 31.12.1991, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

Podľa ust. § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v platnom znení (ďalej len „KZ“), kataster obsahuje tieto údaje: a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území, b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti

pozemkov k zastavanému územiu obce, (§ 5 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 19/1993 Z. z. o základných sadzbách odvodov za odňatie poľnohospodárskej pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu) údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach, c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam, d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach, e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

Podľa ust. § 70 ods. 1 KZ, údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 173/1990 Zb. ktorým sa zrušuje zákon č. 68/1956 Zb. o organizácii telesnej výchovy a ktorým sa upravujú niektoré ďalšie vzťahy týkajúce sa dobrovoľných telovýchovných organizácií účinného od 01.06.1990, zrušuje sa zákon č. 68/1965 Zb. o organizácii telesnej výchovy.

Podľa ust. § 2 zákona č. 173/1990 Zb. v znení zákona č. 247/1991 Zb. účinnom od 14.06.1991, majetkové práva dobrovoľných organizácií, ktoré im boli odňaté zákonmi č. 187/1949 Zb., č. 71/1952 Zb. a č. 68/1956 Zb., sa navracajú podľa stavu k 31. marcu 1948 Československej obci sokolskej a ostatným znovu vzniknutým dobrovoľným organizáciám, ktoré uplatnia svoje nároky u právneho nástupcu organizácie uvedenej v § 2 zákona č. 68/1956 Zb. do 31. decembra 1991.

Podľa ust. § 3 zákona č. 173/1990 Zb., podmienky a spôsob navrátenia majetkových práv podľa § 2 a udeľovanie čestných titulov a verejných uznaní podľa vládneho nariadenia č. 82/1958 Zb. upravujú právne predpisy vydané orgánmi Českej republiky a Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 6 zákona č. 187/1949 Zb. o štátnej starostlivosti o telesnú výchovu a šport v znení účinnom od 23.07.1949 do 16.12.1952, dobrovoľnú telesnú výchovu a šport vykonáva "Československá obec sokolská" a jej organizačné složky (Sokol) ako jednotná ľudová telovýchovná a športová organizácia.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 187/1949 Zb., majetok (práva a záväzky), ktorý náležal dňa 31. marca 1948 telovýchovným a športovým organizáciám zaniknutým v dôsledku sjednotenia telovýchovných a športových organizácií, prechádza na Československú obec sokolskú. O tom, ktorý majetok prechádza, rozhodne krajský národný výbor, v ktorého obvode taký majetok leží.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 187/1949 Zb., prechod nehnuteľností a knižných práv na Československú obec sokolskú podľa odseku 1 zapíšu knižné sudy na návrh Československej obce sokolskej podľa rozhodnutí krajských národných výborov.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 71/1952 Zb. o organizácii telesnej výchovy a športu účinnom od 17.12.1952 do 31.12.1956, dobrovoľná telesná výchova a šport sa vykonáva v telovýchovných a športových organizáciách, ktoré sa vytvárajú najmä pri Revolučnom odborovom hnutí, ďalej ako organizácie štátnych pracovných záloh alebo obyvateľstva na dedine (Sokol), a v príslušných organizačných útvaroch ozbrojených sborov; vykonáva sa aj v školách a v iných vhodných súkromných zariadeniach.

Podľa ust. § 13 zákona č. 71/1952 Zb., majetok (práva a záväzky) sokolských jedôt v závodoch, úradoch, ústavoch a na vysokých školách prechádza na príslušné závodné skupiny Revolučného odborového hnutia. Príslušné zápisy v pozemkových knihách sa vykonávajú s odvolaním sa na tento zákon pri príležitosti najbližšieho zápisu. Štátny výbor alebo z jeho poverenia nižší výbor pre telesnú výchovu a šport môže, ak to bude potrebné, rozhodnúť o prechode majetku Československej obce sokolskej, poprípade jej organizačných súkromných zariadení.

Podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 71/1952 Zb., ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem, možno pre účely telesnej výchovy a športu vyvlastniť potrebné nehnuteľnosti a telovýchovné a športové potreby.

Podľa ust. § 17 ods. 2 bodu 1. zákona č. 71/1952 Zb., najmä sa zrušujú zákon č. 187/1949 Zb., o štátnej starostlivosti o telesnú výchovu a šport.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 68/1956 Zb. o organizácii telesnej výchovy účinnom od 01.01.1957 do 31.05.1990, v záujme rozšírenia účasti a posilnenia aktivity a iniciatívy pracujúcich zveruje sa organizovanie a riadenie dobrovoľnej telesnej výchovy a zabezpečovanie jej plánovitého rozvoja jedinej dobrovoľnej telovýchovnej organizácii (ďalej len "telovýchovná organizácia").

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 68/1956 Zb., národný majetok, ktorý je určený prevažne na vykonávanie dobrovoľnej telesnej výchovy, sa prevedie buď bezodplatne do vlastníctva telovýchovnej organizácie alebo sa jej odovzdá do trvalého užívania.

Podľa ust. § 6 ods. 2 zákona č. 68/1956 Zb., podľa zásad stanovených vládou rozhodne Ministerstvo financií po dohode so zúčastnenými ministerstvami na návrh príslušného orgánu telovýchovnej

organizácie, ktoré časti národného majetku prevádzajú sa bezodplatne do vlastníctva telovýchovnej organizácie a ktoré sa jej odovzdávajú do trvalého užívania. Pri nehnuteľnom národnom majetku, ktorý dosiaľ spravovali výbory pre telesnú výchovu a šport a ktorý sa odovzdá telovýchovnej organizácii do trvalého užívania, určí súčasne Ministerstvo financií po dohode so zúčastnenými ministerstvami, ktorá rozpočtová organizácia ho bude v budúcnosti spravovať.

Podľa ust. § 6 ods. 3 zákona č. 68/1956 Zb., na návrh príslušného orgánu telovýchovnej organizácie zapíšu pozemnoknižné súdy zmeny pozemnoknižných práv na základe rozhodnutia Ministerstva financií podľa odseku 2.

Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 68/1956 Zb., na základe uznesenia Ústrednej rady odborov prechádza majetok telovýchovnej a športovej organizácie Revolučného odborového hnutia ako aj majetok jej telovýchovných jednôt na telovýchovnú organizáciu a jej telovýchovné jednoty.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 68/1956 Zb., na základe uznesenia Ústredného výboru telovýchovnej a športovej organizácie Sokol prechádza majetok tejto organizácie, ako aj majetok jej telovýchovných jednôt na telovýchovnú organizáciu a jej telovýchovné jednoty.

Podľa ust. § 7 ods. 3 zákona č. 68/1956 Zb., na návrh príslušného orgánu telovýchovnej organizácie zapíšu pozemnoknižné súdy zmeny pozemnoknižných práv na základe rozhodnutia orgánov uvedených v odsekoch 1 a 2, prípadne orgánov nimi na to splnomocnených.

Podľa ust. § 8 zákona č. 68/1956 Zb., zrušujú sa všetky predpisy, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom, najmä zákon č. 71/1952 Zb. o organizácii telesnej výchovy a športu.

Podľa ust. § 1 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb. ktorým sa ustanovujú podmienky a spôsob navrátenia majetkových práv dobrovoľným telovýchovným organizáciám, toto nariadenie upravuje podmienky a spôsob navrátenia majetkových práv podľa zákona č. 173/1990 Zb., ktorým sa zrušuje zákon č. 68/1956 Zb. o organizácii telesnej výchovy a ktorým sa upravujú niektoré ďalšie vzťahy týkajúce sa dobrovoľných telovýchovných organizácií, v znení zákona č. 247/1991 Zb.

Podľa ust. § 2 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., oprávnenými znovu vzniknutými telovýchovnými organizáciami, ktoré existovali ako samostatné právnické osoby k 31. marcu 1948, sú: a) Česko-Slovenská obec Sokolská a jej župy, telovýchovné jednoty, kluby a spolky, b) Slovenský orol, c) Klub slovenských turistov, d) ostatné znovu vzniknuté dobrovoľné telovýchovné organizácie.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., organizáciami, ktoré sú povinné na území Slovenskej republiky vrátiť majetkové práva, sú právni nástupcovia Česko-Slovenského zväzu telesnej výchovy, a to: a) Slovenské združenie telesnej kultúry, b) telovýchovné jednoty.

Podľa ust. § 4 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., majetkovými právami pre účely tohto nariadenia sa rozumejú práva k hnuťelným veciam a nehnuteľným veciam.

Podľa ust. § 4 ods. 2 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., majetkové práva vyplývajúce z § 1 uplatní oprávnená organizácia u povinnej organizácie. (§ 2 zákona č. 173/1990 Zb., ktorým sa zrušuje zákon č. 68/1956 Zb. a ktorým sa upravujú niektoré ďalšie vzťahy týkajúce sa dobrovoľných telovýchovných organizácií, v znení zákona č. 247/1991 Zb.)

Podľa ust. § 4 ods. 3 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., majetkové práva sa navracajú znovu vzniknutým oprávneným organizáciám. (§ 2 zákona č. 173/1990 Zb., ktorým sa zrušuje zákon č. 68/1956 Zb. a ktorým sa upravujú niektoré ďalšie vzťahy týkajúce sa dobrovoľných telovýchovných organizácií, v znení zákona č. 247/1991 Zb.)

Podľa ust. § 5 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., Odňaté majetkové práva sa navracajú na základe písomnej žiadosti oprávnenej organizácie predloženej povinnej organizácii v lehote ustanovenej osobitným zákonom. 1) K písomnej žiadosti oprávnená organizácia priloží a) doklad o registrácii, (zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení zákona č. 300/1990 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) b) súpis hnuťelných a nehnuteľných vecí, ako aj majetkových práv, podľa stavu k 31. marcu 1948, c) pri nehnuteľnom majetku doklad o vlastníctve k 31. marcu 1948, a to výpis z pozemkovej knihy.

Podľa ust. § 6 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., povinná organizácia uzavrie s oprávnenou organizáciou do 30 dní od doručenia písomnej žiadosti na navrátenie majetkových práv dohodu o spôsobe navrátenia majetkových práv.

Podľa ust. § 6 ods. 5 nariadenia Vlády SR č. 321/1991 Zb., oprávnená organizácia predloží príslušnému stredisku geodézie a kartografie do 60 dní od uzavretia dohody o spôsobe navrátenia majetkových práv návrh na zápis tohto majetku do evidencie nehnuteľností. (zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností)

Podľa ust. § 2a ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení zákona č. 278/1993 Z. z. účinnom od 01.01.1994, nehnuteľné veci štátu, ku ktorým zaniká právo trvalého užívania telovýchovných jednôt podľa osobitného predpisu, (§ 18 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z.

č. XXX vedenej v pkn vložke č. XXX, k. ú. B., pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B., pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B., pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B. a pkn parcely č. XXX vedenej v pkn vložke č. X, k. ú. B.), darovali pred viac ako 20 rokmi Telovýchovnej jednote Slovan Povina, súd konštatuje, že navrhovateľ v konaní nepreukázal existenciu takejto darovacej zmluvy v písomnej forme. Pritom pre platnosť takejto zmluvy - darovacej zmluvy, v zmysle ktorej premetom daru bola nehnuteľnosť, Stredný OZ vyžadoval v cit. ust. § 38 v spojení s ust. § 40 ods. 1 dodržanie písomnej formy. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného dokazovaním (na základe účastníkmi produkovaných dôkazov) je tak vylúčené nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam na zmluvnom základe.

Pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníctva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX, k. ú. B. originárnym spôsobom - vydržaním vlastníckeho práva, súd v plnom rozsahu odkazuje na svoju argumentáciu uvedenú v rozsudku zo dňa 10.07.2012.

K tejto argumentácii si však súd dovoľí doplniť a poukázať na a odcitovať niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, z ktorých možno vyvodiť, že judikatúra Najvyššieho súdu SR ohľadom podmienok pre oprávnenú držbu ako jedného z predpokladov sa v poslednom období zjednotila. Závery z ďalej citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR možno primerane vzťahovať aj na právnu úpravu platnú na území SR v období od 01.01.1951 do 31.12.1991.

Pokiaľ ide o dobromyseľnosť držby (jednak pri vstupe do držby, ako aj počas jej trvania) Najvyšší súd SR vo svojej súčasnej rozhodovacej praxi zaujal nasledovné právne závery: „...dobromyseľnosť znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že myliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva, právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, nie je ospravedlniteľný. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad.“ (uznesenie NS SR spis. zn. 4 Cdo 283/2009 zo dňa 27.10.2010 alebo uznesenie NS SR spis. zn. 5 Cdo 30/2010 zo dňa 01.03.2011 alebo uznesenie NS SR spis. zn. 6 M Cdo 5/2010 zo dňa 20.04.2011); „...neznalosť inak jasného, zrozumiteľného a nesporného ustanovenia zákona nie je pri robení právneho úkonu ospravedlniteľná - pri zachovaní obvyklej opatrnosti sa totiž predpokladá, že každý sa oboznámi so zákonnou úpravou právneho úkonu, ktorý má v úmysle urobiť...Navyše, podľa ust. § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. decembra 1991) platilo, že ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy; na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom, ak nejde o prevod do socialistického vlastníctva. Uvedené ustanovenie, ktoré v čase navrhovateľkinej tvrdenej oprávnenej držby tvorilo súčasť právneho poriadku, bolo celkom jasné, zrozumiteľné, nesporné a jednoznačné. So zreteľom na to nemohlo ísť v prípade užívania nehnuteľností navrhovateľkou o ospravedlniteľný právny omyl.“ (rozsudok NS SR v spojených veciach spis. zn. 3 M Cdo 7/2010 a 3 M Cdo 8/2010 zo dňa 31.10.2011; poznámka: v prejednávanej veci by na prevod nehnuteľností do vlastníctva telovýchovnej organizácie nebola v čase od 01.04.1983 do 31.12.1991 potrebná registrácia, keďže išlo o nadobudnutie do socialistického vlastníctva - 134 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.1983 do 31.12.1991; citované rozhodnutie, ako aj ďalšie nasledujúce rozhodnutie však súd uviedol len v kontexte právneho záveru Najvyššieho súdu SR o nedobromyseľnosti držby opierajúcej sa o právny omyl vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby); „ Ak sa kupujúci ujali v roku 1971 držby pozemkov na základe zmluvy o ich prevode, ktorá nebola registrovaná štátnym notárstvom, hoci zákon takúto registráciu vyžadoval, nemohli byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že sú ich vlastníckmi, aj keď subjektívne mohli byť o svojom vlastníctve presvedčení. Požiadavka na registráciu zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnej veci bola v Občianskom zákonníku jasne a jednoznačne vymedzená v ustanovení § 134 ods. 2 (v znení platnom do 31.12.1991) tak, že ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda

sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy, pričom na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom, ak nejde o prevod do socialistického vlastníctva.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4 Cdo 283/2009 zo dňa 27.10.2010).

Zásadne rovnaký právny názor zastáva aj judikatúra Najvyššieho súdu ČR, ktorej právne závery sú vzhľadom k v rozhodnom období z hľadiska prejednávanej veci totožnej právnej úpravy platnej na území SR, ako aj ČR použiteľné pre rozhodnutie v prejednávanej veci: „Ospravedliteľným omylom môže byť výnimočne aj omyl právny. Právne omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Platný Občiansky zákonník nedeklaruje zásadu, že neznalosť zákona neospravedlňuje, ani neustanovuje pre oprávneného držiteľa výnimky z tejto zásady, pokiaľ ide o ospravedliteľný omyl. Aj keď zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje, naďalej platí, môžu sa výnimočne vyskytnúť prípady, keď držiteľ bude „so zreteľom na všetky okolnosti“ dobromyseľný aj v prípade, že jeho presvedčenie bude vychádzať z právneho omylu (napr. v prípade objektívne nejasného znenia zákona). Omyl vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v čase, keď sa držiteľ ujíma držby, však ospravedliteľný nie je. Pokiaľ sa teda ujal niekto v roku 1974 držby nehnuteľnosti na základe zmluvy o jej prevode, ktorá nebola registrovaná štátnym notárstvom, nemohol byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom tejto nehnuteľnosti, aj keď subjektívne mohol byť o svojom vlastníctve presvedčený. Požiadavka registrácia zmluvy bola v Občianskom zákonníku jasne a jednoznačne vymedzená. Ak teda súdy v danej veci vyšli z toho, že žalovaný sa na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola registrovaná štátnym notárstvom, stal oprávneným držiteľom veci (vlastníckeho práva), a že vlastníctvo následne vydržal, spočívajú ich rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci a je tak daný dovolací dôvod, uvedený v ust. § 241 ods. 3 písm. d) O.s.p.“ (rozsudok NS ČR, spis. zn. 22 Cdo 490/2001 zo dňa 10.10.2002); „Pokiaľ niekto vstúpi do držby nehnuteľnosti alebo vecného práva k nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy, nemôže byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade, že je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnosti postačuje. Držba nehnuteľnosti alebo vecného práva k nehnuteľnosti, ktorá sa o takú zmluvu opiera, nemôže viesť k vydržaniu.“ (rozsudok NS ČR spis. zn. 22 Cdo 721/2002 zo dňa 27.05.2002, obdobne rozsudok NS ČR spis. zn. 2 Cdon 568/1996 zo dňa 10.02.1999).

V kontexte svojich záverov vychádzajúcich z vyššie citovanej judikatúry súd zdôrazňuje na margo odvolacích námietok navrhovateľa voči rozsudku zo dňa 10.07.2012, že sa súd zaoberal len otázkou existencie zmluvy (ako titulu pre oprávnenú držbu navrhovateľa) len v písomnej forme, že zo strany navrhovateľa zjavne nedošlo k pochopeniu vyššie prezentovaného výkladu naplnenia podmienok pre konštatovanie o oprávnenosti držby vydržateľa ako nevyhnutného predpokladu pre nadobudnutie vlastníckeho práva k veci (v danom prípade nehnuteľnej) vydržaním. Zo zákona je totiž treba vyvodiť (a toto sa vzťahuje k vydržaniu tak podľa Stredného OZ, ako aj OZ), že ako podmienka vydržania (resp. pre oprávnenú držbu) nepostačuje len subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že vec alebo právo mu patrí, ale je potrebné, aby držiteľ bol v dobrej viere („so zreteľom ku všetkým okolnostiam“). Túto podmienku vykladá publikovaná judikatúra tak, že posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu vec alebo právo náleží (súčasný znenie ust. § 130 ods. 1 OZ, predtým od 01.04.1983 do 31.12.1991 ust. § 132a ods. 1 OZ a predtým od 01.01.1950 do 31.03.1964 ust. § 145 ods. 1 Stredného OZ), nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať i k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda i k právnomu dôvodu („titulu“), ktorý by mohol mať za následok vznik práva (napr. zo zmluvy, ktorá je síce absolútne neplatná, ale na základe nej sa osoba ujala držby, pričom neplatnosť spočíva v skutočnostiach, ktoré vyžadujú kvalifikované právne posúdenie, a držiteľ na to nemá potrebné odborné predpoklady a pod.). Otázka existencie dobrej viery sa posudzuje z hľadiska objektívneho, teda podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno na ňom požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 2 Cdon 1178/96 zo dňa 28.04.1997, rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 22 Cdo 595/2001 zo dňa 07.06.2001) Uvedený výklad teda nie je v rozpore s tým, že v prípade existencie darovacej zmluvy v písomnej forme, ktorou by bol realizovaný prevod sporných nehnuteľností, by (ak by neexistoval iný dôvod neplatnosti) Telovýchovná jednota Slovan Povina (subjekt existujúci pred rokom 1978) ako obdarovaný nadobudla vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam na zmluvnom základe a nie vydržaním na základe oprávnenej držby po celú vydržaciú dobu.

Súd tak opätovne uzavrel, že v konaní nedošlo k preukázaniu naplnenia podmienok pre vydržanie vlastníckeho práva navrhovateľom k dotknutým nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXX, k. ú. B..

Napokon súd poukazuje na to, že neexistuje ani právny titul, na základe ktorého by navrhovateľ vstúpil priamo do práv a povinností niekdajšej TJ Slovan Povina (existujúcej v 70-tych rokoch minulého storočia) a tým by vstúpil do jej prípadného vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. V tomto smere súd rovnako poukazuje na svoje závery uvedené v rozhodnutí zo dňa 10.07.2012.

Z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa súd už bez ďalšieho návrhu navrhovateľa, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, zamietol. Z uvedeného dôvodu sa súd pre nadbytočnosť ani nezaoberal ďalšími účastníkmi produkovanými dôkazmi v spore a z nich vyplývajúcimi skutkovými okolnosťami a súčasne ani otázkou, či odporca užíva sporné pozemkové nehnuteľnosti dôvodne, alebo nie.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na väčšiu zložitosť veci súd rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).